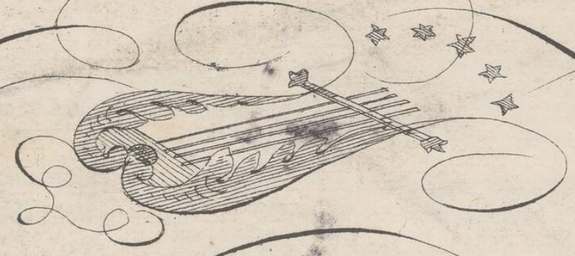
Spiew Towarzyszów

PULSKICH.

METZ.

GŁOS.

FORTE-PIAN.

Wolno.

mf

żywo.

sf f

wolno.

p Na - sze ski - by, Al - bo śmy to

p

na - sze ta - ny ta - kie buj - ne szczo - dre są, Choć ich każ - dy proch o - bla - ny
ja - czy ta - czy, by ro wspa - czy snić i gnić; Do na - u - ki i do pra - cy!

cie płaty przy wódkowo na - szych lerwią. Rdzawe szable, blade ko - ści dzień wdzień wrzemi
a bę - dzie - my jesz - cze żyć. Kto tę zie - mi lepszym sy nem, czy ten, co wciąż

mf f pp

tra - ca pług. pta - cze strat, To są na - szych krzywd święto - ści i od - płaty swiętszy dług.
Czy ten, co choć drobnym czy - nem o jej ży - ciu da - je ślad?

p cresc: f dim.

BIBLIOTEKA Warszawskiego Tow. Muzycz. Nr III - 40.947

A-36.752/26

bardzo wolno.

f

Jak sze - ro - ka zie - mia na - sza, na niej je - den tyl - ko grób

f

żywo.

da - lej bra - cia rogo - rę cza - sza! Przy - szłość to nasz

ff

wię - szy ślub.

wolno

f

bardzo żywo.

sf

8va

3.)

Módlmy się do Boga w Niebie
By nam swiętą łaskę zlał
Ale wierzmy także w siebie,
Bo BÓG na to rozum dał.
Aniżeż hasłem tem na czele:
Żeśmy wszyscy jeden lud.
Kiedy cierpię, cierpię wiele
Lecz i wiele zdziałać w przód.
Jak szeroka ziemia i.t.d.

4.)

Tak śpiewaliśmy przed rokiem,
Nim nastały próby dnie,
Dziś ten śpiew przed naszem okiem
Ożył i wypełnia się.
Już z bratnią nas rzeź łorroana!
Piers bez brońa w gradzie kul,
Już brzmi w świecie dawna stara,
I męczeński swieży ból.
Jak szeroka ziemia i.t.d.

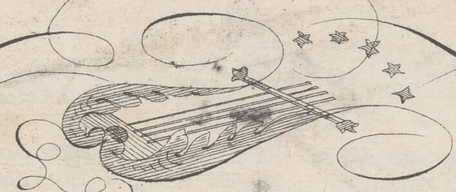
5.)

Przesąd, co nas w dawnych latach
Dwoił, znikł bolesnym snem, -
Gdy lud w miastach i lud w chatach
Chcemy wznieść wolności tchem.
Chociaż nęka nas w swej pysze, -
Niechaj drży niegodny wróg!
Tylko zgodnie - towarzysze -
I wytrwale - z nami BÓG!
Jak szeroka ziemia i.t.d.

Mus. III 40.947

Spiew Towarzyszów

POLSKICH.

METZ.